

HIFIKLUB JIHLAVA – 1969 – 2014

Zájemci o kvalitní poslech hudby se v Jihlavě začali sdružovat podle vzoru Pražského klubu elektroakustiky, jako jeden z prvních hifiklubů na Moravě. Protože v té době nebylo možné zakoupit kvalitní přístroje pro reprodukci zvuku, byly první poslechové večery členů klubu realizovány pomocí soukromé techniky, později byly společně postaveny alespoň 250 l. reproduktorové soustavy. O to větší byl entuziasmus a snaha jít dále. V polovině 70 let pod vedením Pavla Suchánka došlo k zásadním změnám v koncepci činnosti. Nebyla k dispozici vlastní klubovna, ale rozvojem konstruktérské činnosti se zvýšila úroveň technického vybavení klubu i členů. Rovněž byl odstartován nový směr ve spojení zvuku a obrazu – audiovizuální tvorba.

Od té doby se začala každoročně uskutečňovat okresní výstava konstruktérské činnosti – HIFIAMA, později ERA. Účast na krajských a celostátních soutěžích se stala samozřejmostí.

V roce 1979 začala dlouhá cesta – pořádání krajské soutěže AV tvorby a následných 10 ročníků republikových kol FAT. Jména jihlavských organizátorů i autorů dosáhla značného věhlasu v celé republice. V konstruktérské i audiovizuální tvorbě získali jihlaváci řadu významných ocenění. Pro OV Svazarmu jsme stáli na okraji zájmu, proto dotace na činnost byly pouze drobné, něco jsme získali z akcí ozvučování a montážních prací. Pro místní kapely jsme pořizovaly demonahrávky atd.

V 80 letech jsme poprvé disponovali místností, kde jsme mohli alespoň uložit dosud nabytý klubový majetek. Ve stejné době započala také činnost dvou kroužku mládeže v DDM. Došlo k nárůstu členů - ¼ všech členů jihomoravského kraje byla z Jihlavy. Velký rozvoj umožnilo spojení klubu, jako klub ZUČ DKT ROH. Bez nájmu za sál Malé scény byly uskutečňovány pravidelné hudební přehrávky naší a hlavně cizí populární i vážné hudby z LP, od r. 1985 z CD pro veřejnost, které zaznamenaly mimořádný ohlas a oblibu. Rovněž technické přednášky spojené s praktickými testy audio komponentů měly dobrou návštěvnost i úroveň. Rozmach činnosti do této šíře, včetně pořádání soutěží nám aktivistům odebral osobní volno. Jako kompenzaci rodinám jsme zavedly klubové večírky s tancem, tombolou, pro všechny ty manželky, přítelkyně atd., aby nás v naší zálibě tolerovali. Další akcí byl tzv. Hifipuchýř –vlakem do stanice Příseka- pěší pochod členů s rodinami i veřejnosti údolím řeky Brtničky ke zřícenině hradu Rokštejn s opékáním špekáčků až do Brtnice a po osvěžení v místní restauraci autobusem do Jihlavy. Silvestr na Čerfínku (sjezdovka, sáňkování) ubytování ve Svazarmovské chatě, kterou jsme brigádně pomáhali vybudovat nám pomáhalo udržet mír v domácnostech. Díky popularizaci v tisku a regionálním vysílání rozhlasu a televize jsme v r.89 měli 59 členů včetně mládeže a 120 členů klubu VT.

Samostatnou kategorií byla práce s mládeží, která měla přivést do klubu novou krev a střídání generací. Podařilo se většinu žáčků ZŠ v našich kroužcích nasměrovat na elektroniku, někteří se jí věnují profesně, ale ke střídání nějak nedošlo. Podnikají s VT, dělají správce sítí, učí na VŠ, ale v klubu již nepůsobí. Společenské změny a tzv. tržní hospodářství umožnily zakoupení dříve nedostatkové techniky, což téměř ukončilo stavbu elektronických konstrukcí. Pronájem sálů a nájemné ukončily činnost ZUČ při DKT, reprodukováná hudba by do sálu nikoho nepřivedla. Práce pro jiné neziskovky je pro nás ztrátová a tak technika v nevyhovujícím prostředí za drahý nájem byla zlikvidována prodejem a technicky zastaralá odpisem. Členská základna bez klubovny poklesla na současných 11 členů. Po všem co jsme dříve všechno dokázali se dostavil pocit vyčerpání, zestárlí jsme a je jiná doba. Vlastní akce již nepořádáme, udržujeme osobní kontakty, pořád nás to baví, tak vítáme alespoň odborné semináře pořádané v ČSE, které už kvůli malé vzdálenosti jsme v počtu 3-5 členů pravidelně absolvovali.

Autora článku Milana Kačera doplnil Miroslav Vetyška.